

L'encaix de Catalunya a Espanya

Per les persones

El finançament afecta més els sectors més desfavorits

JOAN CARLES
Gallego
CCOO DE CATALUNYA

Entrem en la recta final de la negociació del model de finançament i seguim a l'espera de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut en un context de domini de les idees recentralitzadores, més basades en posicions ideològiques i en la dinàmica de la confrontació electoral que no pas en l'anàlisi del que és millor per fer avançar les condicions de vida de les persones.

L'acord de finançament és un pas més del procés de descentralització fiscal de l'Estat conseqüència del procés de descentralització política administrativa que va obrir la Constitució i van materialitzar els estatus d'autonomia. El nou model de finançament no només adequarà les quantitats que reben les comunitats, sinó que mostrarà el model d'Estat cap al qual avancem, més federalitzant, en què el Govern central compta per desplegar determinades polítiques amb el concurs de les autonomies, que són titulars de competències i recursos econòmics. El model definitiu ha de permetre més suficiència econòmica i més autonomia financera i una relació més equitativa entre la solidaritat interterritorial i l'esforç fiscal, garantint la igualtat de recursos per habitant per a

Necessitem més recursos financers per poder-los aplicar a polítiques socials i reactivar l'economia

la prestació dels serveis bàsics d'educació, sanitat i serveis socials.

L'important augment de població a Catalunya en aquests anys mostra els déficits del finançament i la necessitat de canviar-lo. El traspàs de competències plenes d'educació, sanitat i serveis socials mostra una desigual distribució territorial de recursos per habitant, sense relació amb la captació per càpita del territori. És paradoxal que Catalunya, amb una alta capacitat fiscal, per sobre de la mitjana, disposi d'uns recursos per habitant inferiors a la mitjana, circumstància que provoca una desigual cobertura dels serveis transferits. L'actual model és injust i afecta els sectors socials amb menys recursos, que depenen més de l'acció del sector públic per cobrir les seves necessitats.

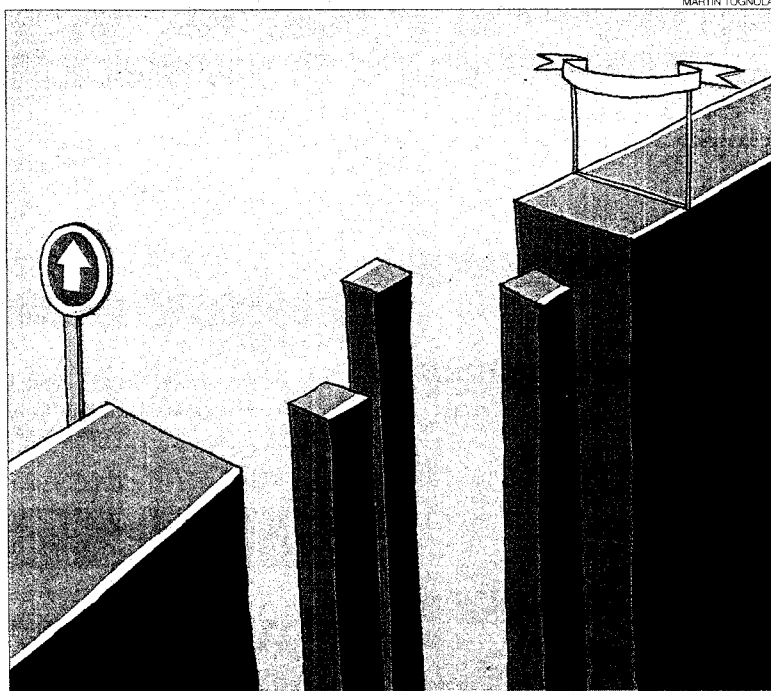
EL MODEL de finançament ha de respectar l'Estatut, ha de ser capaç d'ampliar l'autogovern fiscal de Catalunya amb més recursos en correspondència amb la nostra capacitat tributària i per garantir les inversions que Catalunya necessita, i ha de permetre que la Generalitat disposi dels instruments previstos per ampliar la capacitat de decisió i gestió sobre els impostos que paguen els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

L'acord no pot esperar. Necessitem més recursos per aplicar-los a polítiques socials i a reactivar l'economia. Continuar amb la situació actual genera desafecció política a Catalunya, al tenir al davant un Govern que no respon a les demandes socials, escudant-se en la falta d'acord, i provoca fractura emocional entre Catalunya i Espanya, per la injustícia social que representa la pèr-

dua de riquesa relativa de la ciutadania de Catalunya en relació amb l'esforç fiscal que porta a terme.

El nou model de finançament també s'ha de basar en un sistema fiscal just i progressista, amb un tipus de gravamen superior per a les grans fortunes, com passa a França o Anglaterra. Un bon model de finançament amb un sistema fiscal regressiu pot no garantir els ingressos suficients per a la despesa social necessària i no servir per redistribuir la riquesa.

La sentència del Tribunal Constitucional també està en la recta final. Hem de llegir bé la sentència, per saber si la màxima instància avala o limita les possibilitats d'avançar cap a quotes d'autogovern més elevades. Una sentència invalidant frustraria la possibilitat que obria el títol vuit de

MARTIN TOGNOLA

Pendents de Zapatero i el TC

Dins de la sèrie d'articles d'opinió que EL PERIÓDICO dedica a les transcendents i imminents decisions sobre el finançament autònom i l'Estatut, avui és el torn del sindicalisme.

la Constitució d'avançar cap a un model quasi federal, que superés les incapacitats històriques de governabilitat d'una Espanya plural de forma respectuosa amb les diverses identitats i les seves voluntats d'autogovern, en les quals fa falta aprofundir per atendre més bé les persones.

Finalment, fa massa temps que bona part de l'acció política a Catalunya gira al voltant del compliment i desplegament de l'Estatut i de l'actitud davant la posició del Govern central en aquest sentit. Cal retornar al debat polític sobre els problemes reals de la gent, i recuperar confiança en el funcionament de les institucions democràtiques i en la possibilitat d'influir amb el vot en una o altra manera d'abordar els nostres problemes quotidians. ▬

6 JUL. 2009